

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

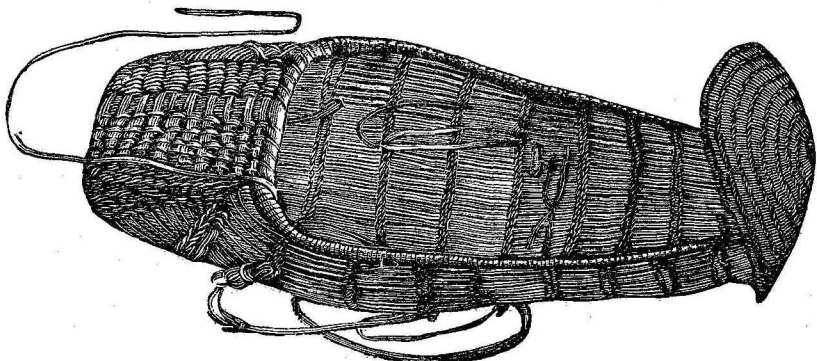
ΕΤΟΣ ΙΗ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1885. ΑΡΙΘ. 207

Συνδρο. έτησ. έν 'Ελλάδι Δρ. 1.	ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ	Είς ούδένα, πλήν τών τακτικών
» » » 'Εξωτερική » 2.	'Εν όδω Σταδίου αριθ. 39.	άνταποκριτών, στέλλεται «ή 'Εφημερίς τών Παιδών» άνευ προπληρωμής.

ΚΟΥΝΙΑ.

‘Ο εις την προκειμένην εικόνα παριστανόμενος λίκνος [κούνια] είναι έργόχειρον τών αυτοχθόνων 'Αμερικανών, οι όποιοι ειστέτι όλίγην κλισιν δεικνύουσι πρós τόν πολιτισμόν. Είναι δέ κατεσκευασμένοι έκ καλάμης έν σχήματι υποδήματος, ώστε δύναται άποθετόμενος επί του έδάφους να κωνήται εύκόλως· φέρει δέ και λαρίδας, διά τών όποιων εύκο-

λύνεται ή μεταφορά του βρέφους επί τής ράχεως τής μητρός και ή άνάρτησις αυτού από τινος κλάδου δένδρου, ή βακτηρίας, την όποίαν αι μητέρες πάντοτε φέρουσι μεθ' έαυτών. ‘Ως βλέπουσιν οι μικροί μου άναγνώσται, ή κούνια αύτη είναι με πολλήν τέχνην και φιλοκαλίαν καμωμένη και έν καρψέ θέρους διά τινος πανιού ή φύλλων προφυλάττει τά νεογνά από τών κωνώπων.

ΛΙΚΝΟΣ (κούνια)
βρέφους τών αυτοχθόνων τής 'Αμερικης.

Τό βασίλειό μου.

‘Ενα καιρό βασίλευα σέ χώρα παινεμένη,
πού κάθε ώρα έφευγε με χάρι φορτωμένη.
Με τί τραγούδια και χορούς, με τί παραμυθία,
με γέλοια, με γλυκόλογα, με χλιαρά παιγνιάκια!

Νόμος τών υπηκόων μου ήτον ό όρισμός μου,
τό θέλημά μου σύνταγμα, και λύπη ό θυμός μου.
Με νεύμα δυσαρέσκειας έσθθηνα τή χαρά τους,
και ένα μου μειδίαμα ήτον ισχύς του Κράτους.

Καρδιά μου στή Βενετία και κάτεργα στην Πόλη,
τά πλούτη 'σπου μ' έφερναν τά ιστορούσαν όλοι.
Τήν 'Αλεξάνδρα ζάχαρι και τό Μισήρι βόζι,
και τή Μοσχόδα σιτηρά είχα να με ταΐζη.

‘Ηι εύμορφαις του Κράτους μου τή χάρι μου ζητούσαν
και χείλη ροδοκόκκινα τά χέρια μου φιλούσαν.
Τά κάλλη μου κατήγγτησαν του καθενός καμάρι,
και κάθε 'μέρα μ' εύρισκαν από μιá νέα χάρι.

‘Εθάρυναν τά 'μάτια μου; Έκλιν' ή κεφαλή μου;
εύθις σέ μαλακόστρωτα έκυπτε τό κορμί μου.